

2022. évi XIII. törvény

a kisadózó vállalkozók tételes adójáról¹

Az Országgyűlés abból a meggyőződésből kiindulva, hogy a kiegyensúlyozott gazdasági növekedés záloga és egyben a társadalmi jólét forrása az értéktերemtő munka, ugyanakkor elismerve annak fontosságát, hogy indokolt a legkisebb gazdasági teljesítményű, saját termékeikkel, szolgáltatásaikkal közvetlenül a lakosságot kiszolgáló egyéni vállalkozások adózási feltételeinek javítása az igazságos közteherviselés követelményeinek megfelelően, a következő törvényt alkotja:

1. A törvény hatálya és alapvető rendelkezései

1. § (1) A főfoglalkozású egyéni vállalkozó az egyéni vállalkozóról és az egyéni cégről szóló 2009. évi CXV. törvény (a továbbiakban: Evecvtv.) szerinti egyéni vállalkozói nyilvántartásban rögzített tevékenysége(i) alapján keletkező adó- és más közteherfizetési kötelezettségének választása és jogosultsága esetén e törvény szabályai szerint tehet eleget.

(2) A nemzetközi szerződés előírását kell alkalmazni, amennyiben a kihirdetett nemzetközi szerződés e törvénytől eltérő előírást tartalmaz. E törvénytől viszonyosság alapján is helye van eltérésnek, de a viszonyosság alkalmazása az adózó számára nem eredményezhet a törvényben meghatározottakhoz képest kiterjesztő adókötelezettséget. A viszonyosság kérdésében az adópolitikáért felelős miniszter állásfoglalása az irányadó.

(3) A kisadózó vállalkozók tételes adójával összefüggő hatósági ügyben az eljárás az állami adó- és vámhatóság hatáskörébe tartozik.

(4) Az adózó az e törvény szerinti adóval összefüggő adókötelezettségeit e törvény, valamint az adózás rendjéről szóló 2017. évi CL. törvény (a továbbiakban: Art.) rendelkezései szerint teljesíti.

(5) Az e törvény szerinti adó a központi költségvetés bevétele.

(6) Az állami adó- és vámhatóság által az e törvény szerinti adófizetési kötelezettséget választó adózókról vezetett nyilvántartás - azon adat kivételével, amelyet jogszabály más nyilvántartás részeként közhitelesnek minősít - közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül.

2. § E törvény alkalmazásában

1. *egyéni vállalkozó*: az Evecvtv. szerinti egyéni vállalkozó;

2. *főfoglalkozású egyéni vállalkozó*: az egyéni vállalkozó, kivéve azt, aki a tárgyhoz egészében megfelel az alábbi feltételek bármelyikének:

a) legalább heti 36 órás foglalkoztatással járó munkaviszonyban áll azzal, hogy a heti 36 órás foglalkoztatás megállapításánál az egyidejűleg fennálló munkaviszonyokban előírt munkaidőt össze kell számítani,

b) a társadalombiztosítás ellátásaira jogosultakról, valamint ezen ellátások fedezetéről szóló 2019. évi CXXII. törvény (a továbbiakban: Tbj.) szerinti kiegészítő tevékenységet folytatónak minősül,

c) a szociális biztonsági rendszerek koordinálásáról és annak végrehajtásáról szóló uniós rendeletek alapján külföldön biztosított személynek minősül,

d) a kétoldalú szociálpolitikai, szociális biztonsági egyezmény alapján más államban biztosítottak minősül,

e) olyan magánszemély, aki 2011. december 31-én - a társadalombiztosítási nyugellátásról szóló 1997. évi LXXXI. törvény alapján megállapított - I., II., vagy III. csoportos rokkantsági, baleseti rokkantsági nyugdíjra volt jogosult, és a megváltozott munkaképességű személyek ellátásairól és egyes törvények módosításáról szóló 2011. évi CXCI. törvény 32-33. §-a alapján rokkantsági ellátásban vagy rehabilitációs ellátásban részesül,

¹ A törvényt az Országgyűlés a 2022. július 12-i ülésnapján fogadta el.

f) rokkantsági ellátásban részesül és egészségi állapota a rehabilitációs hatóság komplex minősítése alapján 50 százalékos vagy kisebb mértékű,

g) a kisadózóként folytatott egyéni vállalkozói tevékenységen kívül más vállalkozásban nem kiegészítő tevékenységet folytató társas vállalkozónak minősül,

h) a kisadózóként folytatott egyéni vállalkozói tevékenységen kívül nem kiegészítő tevékenységet folytató, az Evecvtv. szerint nyilvántartásba nem vett, a személyi jövedelemadóról szóló 1995. évi CXVII. törvény (a továbbiakban: Szja tv.) szerinti egyéni vállalkozónak minősül,

i) a gyermekek védelméről és a gyámügyi igazgatásról szóló 1997. évi XXXI. törvény szerinti nevelőszülői foglalkoztatási jogviszonyban áll,

j) a köznevelési intézményben, a szakképző intézményben vagy a felsőoktatási intézményben, az Európai Gazdasági Térség tagállamában vagy Svájcban közép- vagy felsőoktatási intézményben nappali rendszerű oktatás keretében folytat tanulmányokat, vagy az előzőekben nem említett államokban folytat ez előbbieknél megfelelő tanulmányokat, azzal, hogy a 25. életévének betöltéséig idetartozik a tanulmányait szüneteltető kisadózó is;

3. *kisadózó*: a kisadózó vállalkozók tételes adója szerinti adózást jogszerűen választó egyéni vállalkozó;

4. *a kisadózó bevétele*: az egyéni vállalkozó által a vállalkozási tevékenységével összefüggésben bármely jogcímen és bármely formában mástól megszerzett vagyoni érték, ideértve a tevékenység végzéséhez kapott támogatást és a külföldön is adóköteles bevételt, valamint az az összeg, amelyet az adóalany az általa kibocsátott bizonylat alapján az adóalanyisága megszűnése napjáig még nem szerzett meg azzal, hogy nem bevétel

a) az áthárított általános forgalmi adó,

b) a visszatérített adó (ideértve különösen a szociális hozzájárulási adóról szóló 2018. évi LII. törvény 17/A. § alapján történő adóvisszatérítést),

c) az a vagyoni érték, amelyet az adóalany köteles visszaszolgáltatni (ideértve különösen a kapott kölcsönt, hitelt),

d) az adózó által korábban átadott vagyoni érték az adóalany részére nem ellenértékként történő visszaszolgáltatásakor (ideértve különösen a nyújtott kölcsön, hitel visszafizetett összegét, de ide nem értve különösen a nyújtott kölcsönre, hitelre kapott kamatot), ha azonban az adóalany csak a szokásos piaci ár egy részének megfizetésére köteles, akkor a szokásos piaci árból a fizetési kötelezettséget meghaladó rész bevételnek minősül,

e) az a vagyoni érték, amelynek a megszerzése alapjául szolgáló jogviszony keletkezésének napjára vonatkozóan megállapított szokásos piaci árát az adóalany köteles megfizetni,

f) jogszabály vagy jogerős bírósági, hatósági határozat alapján kapott nem jövedelempótló kártérítés, kártalanítás, továbbá az adóalany vállalkozási (gazdasági) tevékenységéhez használt vagyontárgy károsodására vagy megsemmisülésére tekintettel a károkozótól, annak felelősségbiztosítójától vagy harmadik személytől a káreseménnyel kapcsolatosan kapott vagyoni érték, továbbá az adóalany biztosítójától elemi kárra tekintettel kapott kártérítés összege,

g) a költségek fedezetére vagy fejlesztési célra folyósított támogatás,

h) a nem kizárólag üzemi célt szolgáló tárgyi eszközök, nem anyagi javak értékesítésekor kapott ellenérték; ha a kisadózó olyan ingó vagyontárgyat, ingatlant, vagyoni értékű jogot idegenít el, amelyet nem kizárólag üzemi célból használt, akkor az ebből származó jövedelem adózására egészében az Szja tv. XI. Fejezetében foglalt rendelkezéseket kell alkalmaznia;

azzal, hogy a külföldi pénznemben keletkezett bevételét a Magyar Nemzeti Bank (a továbbiakban: MNB) a bevétel megszerzésének időpontjában irányadó hivatalos devizaárfolyamának, olyan külföldi pénznem esetén, amely nem szerepel az MNB hivatalos devizaárfolyam-lapján, az MNB által közzétett, euróban megadott árfolyam alapulvételével kell forintra átszámítani;

5. *bevétel megszerzésének időpontja*:

a) pénz, dolog, értékpapír, váltó, csekk és más hasonló okirat esetében az átvétel vagy a számlán való jóváírás napja;

b) igénybe vett szolgáltatás esetében az a nap, amelyen a szolgáltatás nyújtójának vagy igénybe

vevőjének az általános forgalmi adóról szóló 2007. évi CXXVII. törvény rendelkezései szerint adófizetési kötelezettsége keletkezik vagy keletkezne;

c) jog esetében az a nap, amelytől kezdődően az adóalany a jog gyakorlására, átruházására, átengedésére vagy megszüntetésére jogosult;

d) elengedett követelés és átvállalt tartozás esetében az a nap, amelyen az adóalany kötelezettsége, tartozása megszűnik;

e) az adóalanyiség megszűnésének napja, amennyiben az általa kiállított bizonylat ellenértékét az adóalanyiség utolsó napjáig nem szerezte meg;

6. *költségek fedezetére vagy fejlesztési célra folyósított támogatás*: jogszabály vagy nemzetközi szerződés alapján költségek fedezetére vagy fejlesztési célra folyósított olyan támogatás, amelyet az adózó kizárólag a ténylegesen felmerült, igazolt kiadásainak a folyósítóval történő elszámolási kötelezettsége mellett, vagy a tevékenység megvalósulásának ellenőrzését követően kap, továbbá az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapból társfinanszírozott, a fiatal mezőgazdasági termelők indulásához, gazdaságalapításhoz, valamint a mezőgazdasági kisüzemek fejlesztéséhez nyújtandó támogatások;

7. *külföldi kifizető*: külföldi illetőségű jogi személy, egyéb szervezet;

8. *kizárólag üzemi célt szolgáló tárgyi eszközök és nem anyagi javak*: olyan tárgyi eszközök és nem anyagi javak, amelyeket a kisadózó tevékenységével kapcsolatban használ, azokat más célra részben sem használja és üzleti nyilvántartásai ezt egyértelműen alátámasztják azzal, hogy nem minősül kizárólag üzemi célt szolgáló tárgyi eszköznek a személygépkocsi és a termőföld.

2. Az adó alanya

3. § Az adó alanya a főfoglalkozású egyéni vállalkozó, ha az állami adó- és vámhatóságnak az erre a célra rendszeresített nyomtatvány alkalmazásával bejelenti, hogy adókötelezettségeit e törvény rendelkezései szerint teljesíti. Az adóalanyiség létrejöttének nem akadálya, ha az adóalany a bejelentést megelőzően az adóévre az Szja tv. szerinti átalányadózást választott.

3. Az adóalanyiség keletkezése és megszűnése

4. § (1) A kisadózói adóalanyiség a választás bejelentését követő hónap első napjával jön létre.

(2) A tevékenységét év közben kezdő egyéni vállalkozó bejelentését az állami adó- és vámhatósághoz való bejelentkezéssel egyidejűleg teljesítheti. Ebben az esetben az adóalanyiség az egyéni vállalkozás nyilvántartásba vételének napjával jön létre.

(3) A kisadózói adóalanyiség választásának bejelentésével egyidejűleg az egyéni vállalkozó bejelenti a nevét, címét, adószámát és társadalombiztosítási azonosító jelét. Ha az egyéni vállalkozó bejelentett adataiban változás történik, a változást az annak bekövetkeztét követő 15 napon belül be kell jelenteni.

(4) Nem választhatja az adóalanyiságot az az egyéni vállalkozó, akinek az adószámát az állami adó- és vámhatóság a bejelentés évében vagy az azt megelőző 12 hónapban törölte, vagy aki a bejelentés időpontjában adószám törlésének hatálya alatt áll.

(5) Nem választhatja az adóalanyiságot az az egyéni vállalkozó, aki az Önálló vállalkozók tevékenységi jegyzéke szerint 68.20 Saját tulajdonú, bérelt ingatlan bérbeadása, üzemeltetése besorolású tevékenységből az adóalanyiség választásának évében bevételt szerzett.

(6) Az állami adó- és vámhatóság az e törvény szerinti adó hatálya alá tartozó adózóként történő nyilvántartásba vételről értesítő levélben tájékoztatja a kisadózót. A tájékoztatás tartalmazza legalább

a) a kisadózó nevét, címét és adószámát;

b) az adóalanyiség kezdő dátumát;

c) a tételes adó fizetendő összegét, esedékességét és a bevételi számla számát;

d) rövid ismertetőt az e törvény szerinti adóval kapcsolatos adókötelezettségről.

5. § (1) A kisadózói adóalanyiség megszűnik

a) a bejelentés hónapjának utolsó napjával, ha a kisadózó bejelenti, hogy adókötelezettségeit a

jövőben nem e törvény szabályai szerint teljesíti;

b) az egyéni vállalkozói jogállás megszűnésének napjával, ha a kisadózó egyéni vállalkozói tevékenység folytatására való jogosultsága az Evecvtv. szerint megszűnik;

c) az adóalanyiság megszűnéséről rendelkező határozat véglegessé válása hónapjának utolsó napjával, ha az adóalanyiság időszakában elkövetett jogsértés miatt a kisadózó terhére az állami adó- és vámhatóság számla- vagy nyugtaadás elmulasztásáért, be nem jelentett alkalmazott foglalkoztatásáért vagy igazolatlan eredetű áru forgalmazásáért mulasztási bírságot, jövedéki bírságot állapít meg;

d) az adószám törléséről szóló határozat véglegessé válása hónapjának utolsó napjával, ha a kisadózó adószámát az állami adó- és vámhatóság az adóalanyiság ideje alatt véglegessé vált döntéssel törli;

e) az adóalanyiság megszűnéséről rendelkező határozat véglegessé válása hónapjának utolsó napjával, ha a kisadózó állami adó- és vámhatóságnál nyilvántartott, végrehajtható, nettó módon számított adó tartozása a naptári év utolsó napján meghaladja a 100 ezer forintot azzal, hogy az állami adó- és vámhatóság visszavonja az adóalanyiság megszűnéséről rendelkező határozatát, ha a kisadózó az adó tartozását az adóalanyiság megszűnéséről rendelkező határozat véglegessé válásáig megfizeti;

f) a 4. § (5) bekezdése szerinti tevékenységből származó bevétel megszerzése esetén a bevétel megszerzését megelőző nappal;

g) a bevétel megszerzését megelőző nappal, ha a kisadózó az Art. szerinti kifizetőtől (ideértve a külföldi kifizetőt is) szerez bevétele, ide nem értve a TESZOR 49.32.11 szerinti taxis személyszállításból származó bevétele, továbbá a fizetési számlán jóváírt kamatot.

(2) A kisadózó a 4. § (5) bekezdése szerinti tevékenységből származó bevétel megszerzését követő 15 napon belül bejelenti az állami adó- és vámhatósághoz ezen bevétel megszerzésének időpontját.

(3) A kisadózó a bevétel megszerzését követő 15 napon belül bejelenti az állami adó- és vámhatósághoz, ha az Art. szerinti kifizetőtől (ideértve a külföldi kifizetőt is) bevétele szerez, kivéve ha a bevétel a TESZOR 49.32.11 szerinti taxis személyszállításból származik, vagy az a fizetési számláján jóváírt kamat.

(4) Az adóalanyiság megszűnéséről - az (1) bekezdés a) és b) pontjában meghatározott eset kivételével - az állami adó- és vámhatóság határozatot hoz.

6. § Az adóalanyiság megszűnésének évére és az azt követő 12 hónapra az adóalanyiság ismételtlen nem választható.

4. Az adó mértéke és megfizetése

7. § (1) A tételes adó mértéke havonta 50 ezer forint.

(2) Az (1) bekezdés szerinti tételes adó teljes összegét az adóalanyiság fennállásának minden megkezdett naptári hónapjára meg kell fizetni.

(3) A tételes adót a kisadózó a tárgyhónapot követő hónap 12. napjáig fizeti meg.

(4) Az a kisadózó, aki a naptári év minden hónapjára köteles az (1) bekezdés szerinti tételes adót megfizetni, az egyéni vállalkozásból származó bevételenek naptári évben elért összegéből az (5) bekezdés szerinti keretösszeget meghaladó rész után 40 százalékos mértékű különadót (a továbbiakban: különadó) fizet. Ha a kisadózó nem köteles a naptári év minden hónapjára az (1) bekezdés szerinti tételes adót megfizetni, a különadót a kisadózói bevételenek

a) az e törvény szerinti adóalanyiság fennállásának az (1) bekezdés szerinti adófizetési kötelezettséggel érintett hónapjai és

b) a keretösszeg egytizenkettédének szorzatát meghaladó része után fizeti meg.

(5) A (4) bekezdésben meghatározott keretösszeg 18 millió forint.

(6) Ha a kisadózó az adóévben megszerzett bevétel után a (4) bekezdés szerinti különadó megfizetésére köteles, a különadót az adóévet követő év február 25. napjáig vagy - ha az adóalanyiság év közben szűnik meg - az adóalanyiság megszűnését követő 30 napon belül vallja be és fizeti meg.

(7) A (4) bekezdés szerint meghatározott különadó megfizetése nem mentesít az (1) bekezdés szerinti adó megfizetése alól.

(8) A kisadózó nem fizeti meg az (1) bekezdés szerinti tételes adót azon hónapokra vonatkozóan, amelyek egészében

a) táppénzben, baleseti táppénzben, csecsemőgondozási díjban, örökbefogadói díjban, gyermekgondozási díjban, gyermekgondozást segítő ellátásban, gyermeknevelési támogatásban vagy gyermekek otthongondozási díjában, ápolási díjban részesül,

b) katonai szolgálatot teljesítő önkéntes tartalékos katona,

c) fogvatartott, vagy

d) egyéni vállalkozói tevékenységét szüneteltette,

kivéve ha az e törvény szerinti adóalanyiségába tartozó tevékenységet végez, ideértve különösen, ha az említett időszakban bevételt szerez.

(9) Nem kell megfizetni az (1) bekezdés szerinti adót azon hónapokra vonatkozóan sem, amelyben a (8) bekezdés a)-c) pontja szerinti állapot megszűnik akkor, ha ez az állapot legalább 30 napig fennállt. A 30 nap számítása szempontjából figyelmen kívül kell hagyni azt az időszakot, amelyre vonatkozóan a (8) bekezdés szerint az adót nem kell megfizetni.

(10) A kisadózó - ide nem értve a (8) bekezdés d) pontja szerinti esetet - a tárgyhónapot követő hónap 12. napjáig bejelenti az állami adó- és vámhatóságához azt, ha a tárgyhónapra vonatkozóan a (8) és (9) bekezdés szerint nem keletkezik adófizetési kötelezettsége. A kisadózónak a (8) bekezdés d) pontja szerinti esetben nem kell bejelentést tennie, azzal, hogy a kötelezettség módosítását a rendelkezésre álló adatok alapján az állami adó- és vámhatóság hivatalból végzi el. A kisadózónak ugyanakkor be kell jelentenie a tárgyhónapot követő hónap 12. napjáig, ha a szünetelés ideje alatt az e törvény szerinti adóalanyiségába tartozó tevékenységet végez, ideértve különösen, ha az említett időszakban bevételt szerez.

(11) Az állami adó- és vámhatóság a kisadózó tételes és különadó-fizetési kötelezettségét a 3. § és a (10) bekezdés szerinti bejelentés és az állami adó- és vámhatóság határozata alapján tartja nyilván.

5. A tételes adóval teljesített közterhek

8. § (1) A kisadózó az adóalanyiség időszakában mentesül a gazdasági tevékenységével összefüggő alábbi közterhekkel kapcsolatos kötelezettségek alól:

a) az Szja tv. szerinti vállalkozói személyi jövedelemadó és vállalkozói osztalékalap utáni adó vagy átalányadó megállapítása, bevallása és megfizetése;

b) a saját maga után fizetendő személyi jövedelemadó és társadalombiztosítási járulék megállapítása, bevallása és megfizetése;

c) a szociális hozzájárulási adó megállapítása, bevallása és megfizetése.

(2) A tételes adó megfizetésével a kisadózó nem mentesül az általa foglalkoztatott magánszemélyek foglalkoztatására tekintettel juttatott jövedelmek után teljesítendő adókötelezettségek alól.

6. A kisadózót megillető ellátások és a kisadózó jövedelme

9. § (1) A kisadózó e jogállásának időtartama alatt biztosítottnak minősül, a Tbj.-ben és a foglalkoztatás elősegítéséről és a munkanélküliek ellátásáról szóló 1991. évi IV. törvényben meghatározott valamennyi ellátásra jogosultságot szerez. Ezen ellátások számításának alapja havonta 108 ezer forint. Az állami adó- és vámhatóság a 3. § és a 7. § (10) bekezdése szerinti bejelentés adattartalma alapján adatot szolgáltat az egészség- és nyugdíjbiztosítási szervek felé a kisadózó biztosított jogállásának időtartamáról és az ellátások alapjáról.

(2) Szünetel a kisadózó biztosítása abban a hónapban, amelyben a tételes adót a 7. § (8) bekezdés d) pontja alapján nem kell megfizetni, kivéve, ha a kisadózó az adott hónapban kisadózóként folytatott tevékenységébe tartozó tevékenységet végez (ideértve különösen, ha az említett időszakban bevételt szerez), és erre tekintettel megfizeti a 7. § (1) bekezdése szerinti tételes adót.

(3) Más jogszabályok alkalmazásában, különösen az adóigazgatási eljárás részletszabályairól szóló

kormányrendelet szerinti jövedelemigazololás kiállításának szempontjából a kisadózó jövedelmének a kisadózó utolsó, a megszerzett bevételről tett nyilatkozatában feltüntetett bevételének 60 százaléka minősül.

7. Nyilatkozat a bevételről

10. § (1) A kisadózó az adóévet követő év február 25. napjáig az állami adó- és vámhatóság által rendszeresített nyomtatvány alkalmazásával nyilatkozatot tesz az adóévben adóalanyként megszerzett bevételéről. A nyilatkozat a jogkövetkezmények szempontjából bevallásnak minősül.

(2) Ha az adóalanyiság év közben szűnik meg, a nyilatkozatot az adóalanyiság megszűnését követő 30 napon belül kell megtenni.

8. Nyilvántartási kötelezettség

11. § (1) Az adóalany az e törvény szerinti adóval összefüggő nyilvántartási kötelezettségeit e § szerint teljesíti.

(2) A kisadózó bevételi nyilvántartást vezet, amelyben időrendben, folyamatosan, ellenőrizhető módon nyilvántart és rögzít minden olyan adatot, amely adókötelezettsége teljesítéséhez és a teljesítés ellenőrzéséhez szükséges. A bevételi nyilvántartás legalább a következő adatokat tartalmazza:

- a) sorszám;
- b) a bizonylat sorszáma;
- c) a bevétel összege;
- d) a bevétel megszerzésének időpontja.

(3) A bevételi nyilvántartás vezetésével összefüggő kötelezettséget teljesítettnek kell tekinteni, ha a kisadózó az általa kiállított nyugtákat, számlákat teljeskörűen megőrzi és ezen dokumentumokból a bevétel megszerzésének időpontja hitelt érdemlően megállapítható.

(4) A nyilvántartásban adatot rögzíteni, módosítani és törölni csak bizonylat alapján lehet. A nyilvántartásban rögzített adatot módosítani vagy törölni csak úgy lehet, hogy az eredeti adat a módosítást vagy a törlést követően is megállapítható legyen.

(5) A bizonylatot, a nyilvántartást a kiállítás adóévet követő 5. naptári év végéig kell megőrizni. E kötelezettség a bizonylat rontott példányára is vonatkozik.

9. Az áttérés szabályai

12. § (1) A kisadózói adóalanyiságot megelőzően az Szja tv. szerint adózó egyéni vállalkozó esetében az e törvény szerinti adóalanyiság kezdő napját megelőző napon megszerzett bevételnek kell tekinteni minden olyan ellenértéket, amelyről kiállított bizonylat szerinti teljesítési időpont az Szja tv. szerinti adózás időszakára esik. A kisadózói adóalanyiság időtartama alatt felmerült, az adóalanyiság választását megelőző időszakra vonatkozó kiadásokat a kisadózó oly módon számolhatja el, mintha azok a kisadózói adóalanyiság kezdő napját megelőző napon merültek volna fel.

(2) A vállalkozói jövedelem szerinti adózást alkalmazó egyéni vállalkozó a kisadózói adóalanyiság választása bejelentésének adóévében az Szja tv.-nek az egyéni vállalkozói tevékenység megszüntetésére vonatkozó előírásai szerint megállapítja a meglévő készletekkel kapcsolatos bevételét. E bevételt a továbbiakban mindaddig adóalapot nem érintő bevételként tartja nyilván, amíg adókötelezettségeit az e törvény szerinti adóra vonatkozó rendelkezések szerint teljesíti vagy az Szja tv. szerinti átalányadózást alkalmaz. Ha a kisadózó a tevékenységét megszünteti, akkor a bevételét növeli az az összeg, amelyet a kisadózói adóalanyiság bejelentése adóévében megállapított.

(3) Ha a kisadózó az adóévben egyidejűleg mezőgazdasági őstermelői tevékenységet is folytat, akkor

- a) a mindkét tevékenységgel összefüggő költségeket a bevételek arányában meg kell osztania;
- b) e tevékenysége tekintetében - feltéve, hogy arra jogosult - alkalmazhatja az átalányadózást.

(4) A kisadózó az Szja tv. 49/B. § (5), (11), (14) és (16) bekezdését, vagy 13. számú mellékletének 14. pontját alkalmazza, ha a kisadózói adóalanyiság bejelentésének adóévében vagy azt megelőzően az Szja tv. 49/B. § (6) bekezdés g) pontja szerinti kedvezményt, a kisvállalkozói kedvezményt vagy a kisvállalkozások adókedvezményét vette igénybe, fejlesztési tartalékot képzett.

(5) Az egyéni vállalkozó a kisadózói adóalanyisága megszűnése bejelentésével egyidejűleg az egyéni vállalkozó átalányadózására vonatkozó rendelkezések alkalmazását is bejelentheti, ha a bejelentés időpontjában megfelel az Szja tv.-ben foglalt valamennyi feltételnek.

(6) Az egyéni vállalkozó a kisadózói adóalanyisága megszűnésének adóévet követő első adóév első napjára vonatkozóan - az Szja tv.-nek a nyilvántartásra vonatkozó rendelkezései megfelelő alkalmazásával - részletes vagyonelejtárt készít minden olyan eszközéről, amelyet vállalkozói tevékenysége keretében fog használni.

(7) A kisadózó vállalkozások tételes adója és az e törvény szerinti adóalanyiság időszaka alatt megszerzett nem anyagi jószág, tárgyi eszköz alapján az adózó az adóalanyiság megszűnése - ide nem értve, ha az egyéni vállalkozói tevékenységre való jogosultság egyéni cég, egyszemélyes korlátolt felelősségű társaság alapítása miatt szűnik meg - után a jövedelem meghatározásakor az értékcsökkenési leírást a más által kibocsátott bizonylaton feltüntetett értékre mint beruházási költségre vetítve állapítja meg.

(8) A személyi jövedelemadó szempontjából költségként elszámoltnak kell tekinteni

a) a kisadózói adóalanyként lezárt adóévben teljesített valamennyi, egyébként az Szja tv. alapján költségnek minősülő kiadást (juttatást);

b) a kisadózói adóalanyiság megszűnésekor a (6) bekezdés szerinti vagyonelejtárban kimutatott nem anyagi javak és tárgyi eszközök (ide nem értve az adóalanyiság időszaka alatt megszerzett nem anyagi javakat, tárgyi eszközöket) beruházási költségének az e törvény szerinti adóalanyiság, vagy ha az adóalany az e törvény szerinti adóalanyiságot megelőzően a kisadózó vállalkozások tételes adója szerinti adózást alkalmazta, akkor ez utóbbi adóalanyiság keletkezését megelőző adóév utolsó napjára az Szja tv. szerinti nyilvántartásban kimutatott beruházási költséget meghaladó részét és

c) a nem anyagi javaknak és a tárgyi eszközöknek a kisadózói adóalanyként lezárt adóévre az Szja tv. szerint időarányosan jutó értékcsökkenési leírását (függetlenül megszerzésük időpontjától).

(9) A kisadózói adóalanyként lezárt adóévet figyelembe kell venni a megelőző időszakból fennmaradt elhatárolt veszteség érvényesítésének időtartama tekintetében. A kisadózói adóalanyiságot megelőző időszakból fennmaradt összes elhatárolt veszteségből az említett adóalanyiság időszakának minden 12 hónapjában 20-20 százalékot, vagy annak időarányos részét elszámoltnak kell tekinteni.

(10) A kisadózói adóalanyként lezárt adóévet figyelembe kell venni az olyan bevételt csökkentő kedvezmény, valamint adókedvezmény tekintetében, amelyet az adózó az Szja tv. rendelkezései szerint meghatározott számú adóévben vehet igénybe.

(11) Ha az egyéni vállalkozó halála után a tevékenységét özvegye vagy örököse folytatja, akkor az özvegy, az örökös 90 napon belül bejelentheti, hogy e törvény szerinti adózási mód alkalmazásával kívánja folytatni az egyéni vállalkozó tevékenységét. Az állami adó- és vámhatóság a bejelentés alapján írja elő a fizetendő tételes adót azzal, hogy a bejelentést megelőző időszak tekintetében késedelmi pótlék felszámításának nincs helye. E § alkalmazásában az elhunyt egyéni vállalkozót és az elhunyt személy egyéni vállalkozását folytató egyéni vállalkozót egy adóalanyként kell tekinteni.

13. § (1) A kisadózói adóalanyiságot megelőzően a kisadózó vállalkozások tételes adója hatálya alá tartozó egyéni vállalkozónak az adóalanyisága megszűnésének utolsó napján megszerzett bevételnek kell tekinteni minden olyan ellenértéket, amelyről kiállított bizonylat szerinti teljesítési időpont a kisadózó vállalkozások tételes adója szerinti adóalanyiság időszakára esik.

(2) A kisadózó vállalkozások tételes adója szerinti adóalanyiságot megelőzően a vállalkozói jövedelem szerinti adózást alkalmazó egyéni vállalkozó a kisadózó adóalanyiság időszaka alatt is adóalapot nem érintő bevételként tartja nyilván azt a bevételt, amelyet a kisadózó vállalkozások tételes adója szerinti adóalanyiság bejelentésének adóévében az Szja tv.-nek az egyéni vállalkozói tevékenység megszüntetésére vonatkozó előírásai szerint a meglévő készletekkel kapcsolatban

megállapított. Ha az egyéni vállalkozó kisadózói adóalanyiságát megszünteti, akkor ezt az összeget bevételnövelő tételként kell figyelembe vennie, kivéve ha az Szja tv. szerinti átalányadózást alkalmaz.

(3) A (2) bekezdés szerinti egyéni vállalkozó egyebekben a 12. § (4)-(10) bekezdéseiben foglalt rendelkezéseknek megfelelően jár el.

10. Hatályba léptető rendelkezések

14. § (1) Ez a törvény - a (2) bekezdésben meghatározott kivétellel - 2022. augusztus 1-jén lép hatályba.

(2) Az 1-3. §, 5-13. § és a 16-34. § 2022. szeptember 1-jén lép hatályba.

11. Átmeneti rendelkezések

15. § (1) Az e törvény szerinti adóalanyiság bejelentésére vonatkozó nyilatkozat 2022. augusztus 1-jétől tehető meg a 4. §-ban foglalt szabályok szerint. Az e törvény szerinti adóalanyiság bejelentésére vonatkozóan 2022. szeptember 25-éig megtett nyilatkozat alapján az adóalanyiság a 4. § (1) bekezdésétől eltérően 2022. szeptember 1-jétől jön létre.

(2) Az e törvény szerinti adóalanyiság választására nem jogosult, 2022. augusztus 31-én a kisadózó vállalkozások tételes adóját alkalmazó egyéni vállalkozó az Szja tv. 50-56. §-a szerinti átalányadózás választását a 2022. adóévre vonatkozóan 2022. október 31-éig jelentheti be. A bejelentés módját és formáját az állami adó-és vámhatóság honlapján 2022. augusztus 15-éig közzé teszi.

(3) A 2022. augusztus 31-én a kisadózó vállalkozások tételes adóját alkalmazó kisadózó vállalkozás 2022. évben - a kisadózó vállalkozások tételes adójáról és a kisvállalati adóról szóló 2012. évi CXLVII. törvény (a továbbiakban: Katv.) 8. § (6) bekezdéstől eltérően - 40 százalékos mértékű adót abban az esetben fizet, ha az adóévben augusztus 31-éig megszerzett bevétele

a) a Katv. szerinti adóalanyiság fennállásának a Katv. szerinti tételes adófizetési kötelezettséggel érintett hónapjai és

b) 1,5 millió forint szorzatát meghaladja.

(4) Az e törvény 3. §-a szerinti kisadózói adóalanyiságot 2022. szeptember 1-jétől választó kisadózó 2022. évben a különadót a kisadózói bevételének

a) a kisadózói adóalanyiság fennállásának az 7. § (1) bekezdés szerinti adófizetési kötelezettséggel érintett hónapjai és

b) 1,5 millió forint szorzatát meghaladó része után fizeti meg.

12. Módosító rendelkezések

16. § A helyi adókról szóló 1990. évi C. törvény 39/B. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A kisadózó vállalkozók tételes adójáról szóló törvény hatálya alá tartozó egyéni vállalkozó (a továbbiakban: tételes adózó vállalkozó) a (9) bekezdés szerint bejelentett döntése esetén, az adó adóévi alapja - a 39. § (1) bekezdésében, vagy a 39/A. §-ban foglalt előírásoktól eltérően - székhelye és telephelye szerinti önkormányzatonként 2,5-2,5 millió forint. Ha a tételes adózó vállalkozó e minősége szerinti adókötelezettsége valamely településen az adóév egészében nem áll fenn, vagy a kisadózó vállalkozók tételes adójában az adófizetési kötelezettsége szünetel, akkor az adó önkormányzatonkénti alapja a 2,5 millió forintnak az adókötelezettség időtartama naptári napjai alapján arányosított része.”

17. § A helyi adókról szóló 1990. évi C. törvény 52. § 22. pont *h)* alpontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(E törvény alkalmazásában nettó árbevétel)

„*h)* a tételes adózó vállalkozó esetén a kisadózó vállalkozók tételes adójáról szóló törvény szerinti

bevétel,”

18. § A helyi adókról szóló 1990. évi C. törvény

a) 39/B. § (4) bekezdésében, (6) bekezdés nyitó szövegrészében és (8) bekezdésében a „kisadózó vállalkozás” szövegrészek helyébe a „tételes adózó vállalkozó” szöveg,

b) 39/B. § (5) bekezdésében a „kisadózó vállalkozást” szövegrész helyébe a „tételes adózó vállalkozót” szöveg,

c) 39/B. § (6) bekezdés a) pontjában és (8) bekezdésében az „a kisadózó vállalkozások tételes adójában” szövegrészek helyébe az „a kisadózó vállalkozók tételes adójában” szöveg,

d) 39/B. § (9) bekezdésében az „a kisadózó vállalkozások tételes adójának” szövegrész helyébe az „a kisadózó vállalkozók tételes adójának” szöveg lép.

19. § A szociális igazgatásról és a szociális ellátásokról szóló 1993. évi III. törvény 4. § (1) bekezdés a) pont ab) alpontjában az „a kisadózó vállalkozások tételes adójáról és a kisvállalati adóról szóló törvény” szövegrész helyébe az „a kisadózó vállalkozások tételes adójáról és a kisvállalati adóról szóló törvény, a kisadózó vállalkozók tételes adójáról szóló törvény” szöveg lép.

20. § A személyi jövedelemadóról szóló 1995. évi CXVII. törvény 11. számú melléklet IV. A jövedelem megállapításakor költségként figyelembe nem vehető kiadások: rész 8. pontjában a „kisadózó vállalkozások tételes adója és a 40 százalékos mértékű adó” szövegrész helyébe az „a kisadózó vállalkozások tételes adója és a 40 százalékos mértékű adó, a kisadózó vállalkozók tételes adója és a 40 százalékos mértékű különadó” szöveg lép.

21. § Hatályát veszti a társasági adóról és az osztalékadóról szóló 1996. évi LXXXI. törvény 5. számú melléklet 15. pontjában az „a kisadózó vállalkozások tételes adójának alanya vagy” szövegrész.

22. § A társadalombiztosítási nyugellátástól szóló 1997. évi LXXXI. törvény 22. § (1) bekezdése a következő új k) ponttal egészül ki:

[Az öregségi nyugdíj alapját képező havi átlagkereset összegét az 1988. január 1-jétől a nyugdíj megállapításának kezdő napjáig elért (kifizetett), a kifizetés idején érvényes szabályok szerint nyugdíjjárulék alapjául szolgáló kereset, jövedelem havi átlaga alapján kell meghatározni. Keresetként, jövedelemként kell figyelembe venni:]

„k) a kisadózó vállalkozók tételes adójáról szóló törvényben meghatározottak szerinti egyéni vállalkozó társadalombiztosítási ellátásainak alapjául szolgáló, törvényben meghatározott összeget.”

23. § A mozgóképről szóló 2004. évi II. törvény 31/F. § (1) bekezdés b) pont ba) alpontjában az „az egyszerűsített vállalkozói adóról szóló törvény, a Tao. tv., a kisadózó vállalkozások tételes adójáról és a kisvállalati adóról szóló törvény” szövegrész helyébe az „a Tao. tv., a kisadózó vállalkozások tételes adójáról és a kisvállalati adóról szóló törvény, a kisadózó vállalkozók tételes adójáról szóló törvény” szöveg lép.

24. § Az egyszerűsített közteherviselési hozzájárulásról szóló 2005. évi CXX. törvény 3. § (2a) bekezdésében az „a kisadózók tételes adója” szövegrész helyébe az „a kisadózó vállalkozók tételes adójáról szóló törvény” szöveg lép.

25. § A kisadózó vállalkozások tételes adójáról és a kisvállalati adóról szóló 2012. évi CXLVII. törvény 28. §-a a következő (12)-(14) bekezdéssel egészül ki:

„(12) A kisadózó vállalkozások tételes adója hatálya alól a társasági adó hatálya alá áttért adózó a társaságiadó-alap megállapításakor az adózás előtti eredményét úgy módosítja, hogy ne tartalmazza azt az adózás előtti eredményben elszámolt összeget, amelyet az adózó a kisadózó vállalkozás bevételeként már figyelembe vett, vagy amely költségként, ráfordításként e bevételhez tartozik.

(13) A kisadózó vállalkozások tételes adója hatálya alól a társasági adó hatálya alá áttért adózó a kisadózó vállalkozások tételes adója szerinti adóalanyisága előtt megszerzett, előállított immateriális jószág, tárgyi eszköz alapján a társasági adó alapjánál döntése szerint folytathatja az értékcsökkenési leírást azzal, hogy ezen eszközök Tao. tv. 4. § 31/a. pontja szerinti számított nyilvántartási értékét úgy határozza meg, mintha a kisadózó vállalkozások tételes adója szerinti adóalanyiság alatt a társasági adó alanya lett volna. A (8) bekezdéstől eltérően e szabályt kell alkalmazni a kisvállalati

adóalanyiság adóévei tekintetében, amennyiben a kisadózó vállalkozások tételes adója szerinti adóalanyiságot kisvállalati adóalanyiság is megelőzte.

(14) A kisadózó vállalkozások tételes adója hatálya alól a társasági adó hatálya alá áttérő adózó esetében a kisadózó vállalkozások tételes adója szerinti adóalanyiságot megelőző időszakból fennmaradt összes elhatárolt veszteségből a kisadózó vállalkozások tételes adója szerinti adóalanyisága időszakának minden 12 hónapjában 20-20 százalékot, 12 hónapnál rövidebb időszak esetén annak időarányos részét elszámoltnak kell tekinteni.”

26. § Hatályát veszti a kisadózó vállalkozások tételes adójáról és a kisvállalati adóról szóló 2012. évi CXLVII. törvény

a) 1. § (3) és (4) bekezdésében a „kisadózó vállalkozások tételes adójával és a” szövegrész,

b) 1. § (5) bekezdésében a „kisadózó vállalkozások tételes adója és a” szövegrész,

c) 1. § (6) bekezdésében az „, , illetve a kisadózó vállalkozások tételes adóját” szövegrész, a „, , továbbá a kisadózókról” szövegrész,

d) 2. § 5., 8., 10., 11., 12., 13., 22. és 24. pontja,

e) II. fejezete,

f) 25. és 26. §-a.

27. § A természetes személyek adósságrendezéséről szóló 2015. évi CV. törvény 5. § 66. pontja a következő f) alponttal egészül ki:

(E törvény és az e törvény felhatalmazása alapján kiadott jogszabály alkalmazásában:

közteher: A bírósági adósságrendezés elrendelését követően esedékessé váló)

„f) a kisadózó vállalkozók tételes adójáról szóló törvény szerinti adó.”

28. § Az adózás rendjéről szóló 2017. évi CL. törvény 133/A. § (1) bekezdése a következő e) ponttal egészül ki:

[[GINOP támogatásokkal összefüggő adatszolgáltatás]

A kincstár megkeresésére a Gazdaságfejlesztési- és Innovációs Operatív Programból (a továbbiakban: GINOP) származó támogatások kihelyezésével összefüggő feladatai ellátásához az állami adó- és vámhatóság a következő adatokat havonként - a bevallás benyújtására előírt határidőt követő második hónap 15. napjáig - elektronikus úton átadja:]

„e) a kisadózó vállalkozók tételes adójáról szóló törvény szerinti adót alkalmazó egyéni vállalkozó nevét, adószámát, biztosítási jogviszonyának kezdetét és végét, a biztosítási jogviszony szünetelésének kezdetét és végét, a fizetendő tételes adó havi összegét, fizetendő tételes adó havi egyenlegét.”

29. § Az adóhatóság által foganatosítandó végrehajtási eljárásokról szóló 2017. évi CLIII. törvény 29. § (1) bekezdése a következő 24. ponttal egészül ki:

(A végrehajtási eljárásban végrehajtható okirat:)

„24. a kisadózó vállalkozók tételes adójáról szóló törvény 7. § (11) bekezdés szerinti bejelentés.”

30. § A szociális hozzájárulási adóról szóló 2018. évi LII. törvény 33. § (2) bekezdésében a „, valamint a kisadózó vállalkozások tételes adójáról és a kisvállalati adóról szóló törvény” szövegrész helyébe az „a kisadózó vállalkozások tételes adójáról és a kisvállalati adóról szóló törvény, valamint a kisadózó vállalkozók tételes adójáról szóló törvény” szöveg lép.

31. § A társadalombiztosítás ellátásaira jogosultakról, valamint ezen ellátások fedezetéről szóló 2019. évi CXXII. törvény 6. § (1) bekezdés i) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(E törvény alapján biztosított a kiegészítő tevékenységet folytató személynek nem minősülő)

„i) a kisadózó vállalkozók tételes adójáról szóló törvényben meghatározottak szerint bejelentett személy;”

32. § A társadalombiztosítás ellátásaira jogosultakról, valamint ezen ellátások fedezetéről szóló 2019. évi CXXII. törvény 38. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A kisadózó vállalkozók tételes adójáról szóló törvényben meghatározottak szerint bejelentett személyek után fizetendő, társadalombiztosítási járulékfizetési kötelezettséget is kiváltó közteherfizetést a kisadózó vállalkozók tételes adójáról szóló törvényben meghatározottak szerint kell teljesíteni.”

33. § A társadalombiztosítás ellátásaira jogosultakról, valamint ezen ellátások fedezetéről szóló 2019. évi CXXII. törvény 70. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„70. § A kisadózó vállalkozók tételes adójának alanya a biztosítási kötelezettségének bejelentését a kisadózó vállalkozók tételes adójáról szóló törvényben meghatározottak szerint a kisadózói adóalanyiság választásának bejelentésével teljesíti.”

34. § A kiskereskedelmi adóról szóló 2020. évi XLV. törvény 1. § 2. pont *c*) alpontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(E törvény alkalmazásában:

nettó árbevétel:)

„*c*) a kisadózó vállalkozók tételes adójáról szóló törvény szerinti kisadózó esetén a kisadózó bevétele,”